

Skica za povijesni portret

Milan Pelc

Prošlo je pedeset godina otkako je osnovan Institut za povijest umjetnosti u Zagrebu, ustanova koja je tijekom pola stoljeća svoga postojanja i neprekinutoga rada odigrala značajnu ulogu u razvoju povijesnoumjetničke znanosti u Hrvatskoj. Udio Instituta posebice je velik u istraživanjima i prezentaciji nacionalne umjetničke baštine. Tom djelovanju Instituta, njegovih znanstvenika i suradnika, posvećena je ova knjiga, u prvom redu kao podsjetnik na prošlost i kao svojevrsni zalag za budućnost Instituta.

Kad je prije deset godina Institut obilježavao četrdesetu obljetnicu svoga osnutka, priredila je tadašnja ravnateljica, Ivanka Reberski, prigodnu spomenicu s iscrpno dokumentiranim prikazom povijesti Instituta od datuma njegova formalnoga osnutka 26. siječnja 1961. pa sve do 2001. godine.¹ U spomenici koja rekapitulira povijest Instituta u njegova prva četiri desetljeća detaljno je prikazan slijed odluka koje su utjecale na njegovu sudbinu. Osim toga, ona donosi informacije o ustroju i djelatnosti ustanove, kao i popis svih djelatnika i suradnika tijekom četrdesetogodišnjeg razdoblja, s njihovim najvažnijim biografskim poda-

1
Vidi: *Institut za povijest umjetnosti 1961.–2001.*, ur. I. REBERSKI, D. ZELIĆ, Zagreb, 2001.

A Historical Resume

Milan Pelc

Fifty years have passed since the foundation of the Institute of Art History in Zagreb, an institution that has played a significant role in the development of art-historical research in Croatia during its half century of existence and continuous activity. The Institute's contribution is particularly important in regard to the research and presentation of the national art heritage. It is to those activities of the Institute's researchers and associates that this book is primarily dedicated, as a reminder of the past and a pledge to the Institute's future.

Ten years ago, when the Institute celebrated its 40th anniversary, the Head of the Institute at the time, Ivanka Reberski, prepared a booklet for the occasion

with a thoroughly documented overview of the Institute's history from its formal founding date, January 26, 1961 until 2001.¹ In the 40th Anniversary Book, which thoroughly recapitulates the history of the Institute during its first four decades, there is a detailed overview of the series of decisions that have affected its fate. In addition, it provides information on the structure and the activities of the institution, along with a list of all employees and associates over the period of forty years, with their most important biographical data. Most of the data and information presented in the booklet are still valid today. However, this round-number anniversary gives us a new opportunity to look back at the main stages of the Institute's

1
See: I. Reberski and D. Zelić (eds), *Institut za povijest umjetnosti 1961-2001* (Zagreb, 2001).

**Filozofski fakultet
Sveučilišta u Zagrebu,
zgrada prije obnove
1998. godine**

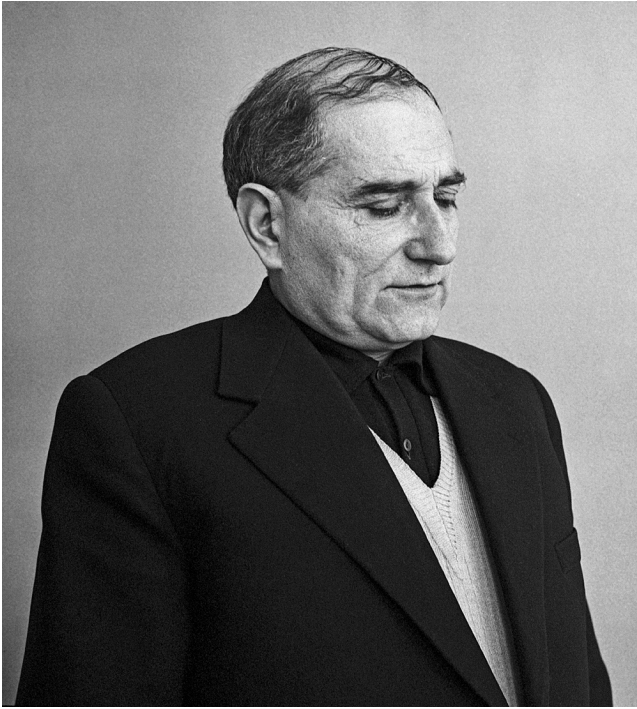
Building of the Faculty
of Humanities and
Social Sciences
in Zagreb, before
renovation in 1998

cima. Većina podataka i informacija iznesenih u toj spomen-knjižici stoji još i danas. Međutim, okrugla obljetnica nova je prilika da se osvrnemo na glavne postaje u razvoju Instituta od osnutka do suvremenog doba, a posebice na posljednjih deset godina u kojima se, osim redovitih djelatnosti, bilježi i nekoliko događaja od velike važnosti za sadašnjost i budućnost Instituta.

Institut je nastao bez imalo osnivačkog trijumfalizma u okrilju druge “matične” ustanove: Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i njegovih odsjeka za povijest umjetnosti i arheologiju. Studij povijesti umjetnosti na Sveučilištu u Zagrebu tada je već imao dugu tradiciju.² Na Odsjeku se u prvom redu održavala nastava povijesti umjetnosti, no zalaganjem Milana Preloga započeta su već početkom pedesetih godina programska znanstvena istraživanja terenskoga karaktera s izradom odgovarajuće vizualne dokumentacije. Upravo se u tom području sve više pokazivala potreba za intenzivnijim i sustavno organiziranim radom koji bi podržavala i usmjeravala odgovarajuća institucija. Iz te je potrebe nastao Institut za povijest umjetnosti kao operativni okvir za ostvarivanje sve opsežnijih planova u povijesnoumjetničkim istraživanjima hrvatske umjet-

2

O studiju povijesti umjetnosti usp. članak M. JURKOVIĆ, “Odsjek za povijest umjetnosti”, u: *Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Monografija*, ur. S. DAMJANOVIĆ, Zagreb, 1998., 137–150.

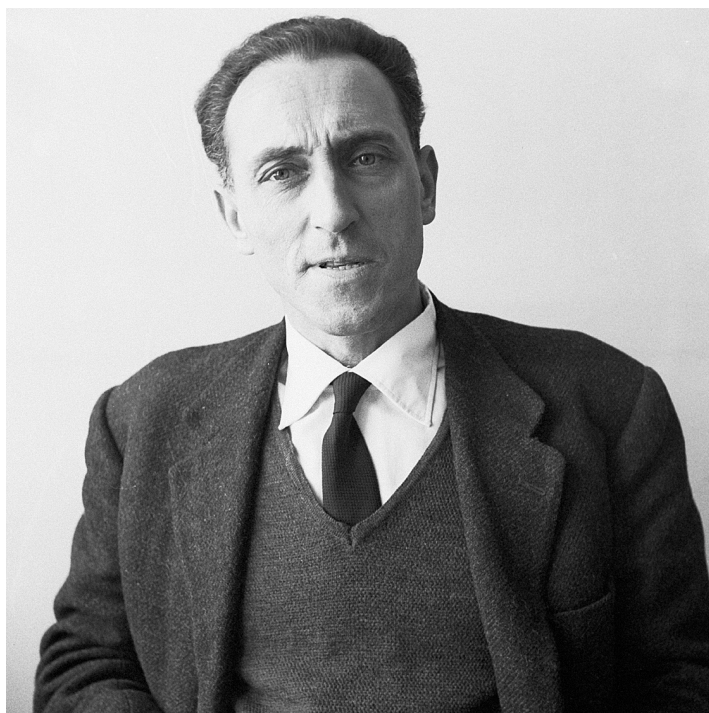
development, from its inception to the present day, and especially the last ten years which, in addition to regular activities, were also marked by several events of great importance for the present and the future of the Institute.

The Institute emerged, without any triumphalism, under the auspices of a "parent" institution: The Faculty of Humanities and Social Sciences in Zagreb and its departments of Art History and Archaeology. At the time, the study of art history at the University of Zagreb already had a long tradition.² The principal activity of the Department was teaching art history, but thanks to the efforts of Milan Prelog, some research programs of a field-oriented character started already in early 1950s and they

were accompanied by the development of appropriate visual documentation. It was this particular area that was showing an increasing need for a more intensive and systematically organised work which would be supported and guided by an appropriate institution. From this need arose the Institute of Art History as an operational framework for the implementation of ever more comprehensive plans for the art-historical research of the Croatian art heritage. Guidelines for its actions were laid down by two leading professors of art history at the Department at the time, Grgo Gamulin (1910-1997) and Milan Prelog (1919-1988), who have been rightly considered the founders of the Institute. Although the Institute was not

Grgo Gamulin,
suosnivač Instituta
Grgo Gamulin,
cofounder of the
Institute

2
On the study of art history cf. article by M. Jurković, "Odsjek za povijest umjetnosti" in S. Damjanović (ed.), *Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Monografija* (Zagreb, 1998), pp. 137-150.

**Milan Prelog,
suosnivač Instituta**

Milan Prelog,
cofounder of the
Institute

ničke baštine. Smjernice njegovu djelovanju odredila su dvojica vodećih profesora povijesti umjetnosti na tadašnjem Odsjeku – Grgo Gamulin (1910.–1997.) i Milan Prelog (1919.–1988.) – koji se s pravom smatraju utemeljiteljima Instituta. Premda Institut nije osnovan kao samostalna ustanova, već kao organizacijski spoj dviju srodnih humanističkih disciplina, povijesti umjetnosti i arheologije, i premda je njegov institucionalni “domaćin” bio Filozofski fakultet u Zagrebu, njegovom isprva skromnom a potom sve istaknutijom pojavom bitno se mijenja karakter i pojačava prisutnost povijesnoumjetničke znanosti u hrvatskoj kulturnoj sredini.

Međutim, veza dviju humanističkih znanosti, povijesti umjetnosti i arheologije, uspostavljena prvotnim entuzijazmom fakultetskih osnivača, ali neutemeljena u stvarnim istraživačkim interesima, uskoro se prekinula. Već 1965. instituti se razdvajaju i u okvirima Filozofskoga fakulteta uspostavljaju vlastite egzistencije. Nešto poslije dolazi i do administrativnog odvajanja Instituta za povijest umjetnosti od Filozofskog fakulteta odnosno Odsje-

established as an independent institution, but rather as an organisational merger of two related humanities – history of art and archaeology – and although its institutional “host” was the Faculty of Humanities and Social Sciences in Zagreb, the Institute’s presence, at first modest and later increasingly important, has fundamentally alerted the character of art-historical discipline and enhanced its influence in the Croatian cultural environment.

However, the connection between the two humanities, history of art and archaeology, which was not based on true common research interests, soon broke down. As early as 1965, the institutes separated and continued to exist independently within the Faculty of Humanities and Social Sciences. Also, some time later, the administrative separation of the Institute of Art History from the Faculty of Humanities and Social Sciences in Zagreb, or the Department of Art History, took place. In 1968, the Institute became a legally independent scholarly research unit of the University of Zagreb, employing seven staff members, mainly of professional and technical profiles. However, the Institute and the Department of Art History maintained direct ties and a firm connection in terms of program. They operated in interconnected rooms of the Faculty of Humanities and their researchers were joined together around common projects and tasks. More precisely, being a University’s research institution, the Institute administered schol-

arly projects on behalf of both Departments’ researchers and its own scientists and external associates. In this respect, the Institute had a central role in Croatia: research programs generated through the Institute were bringing together accomplished and renowned experts, as well as younger scientists from all over the country, who were completing their master’s and doctoral theses as part of these programs.

Having gained its autonomy within the University of Zagreb, the Institute grew rapidly in the following years. By 1975, it already had 15 employees, ten of which were art historians, and three architects. Their research was largely reflecting the methodological approach and thematic interests of the two founders, Gamulin and Prelog. Grgo Gamulin, who was forced to retire following the political events in 1971, advocated and encouraged the study of fine arts, especially through the development of critical monographs of notable painters and sculptors from the 19th and the first half of the 20th century. Milan Prelog led and encouraged the extensive research of urban centres and settlements from Dubrovnik to Istria and the northern Croatia. The work on research projects resulted in the development of architectural and photographic documentation which would become a basis for the creation of the Institute’s library of plans and the photo library, as specific documental resources for the Croatian art history.

In 1975, the ongoing political and economic reforms of the

ka za povijest umjetnosti. Od 1968., naime, Institut postaje pravno samostalna znanstvenoistraživačka jedinica Sveučilišta u Zagrebu u kojoj je zaposleno sedam djelatnika, uglavnom stručnog i tehničkog profila. Između Instituta i Odsjeka zadržala se izravna fizička i čvrsta programska povezanost. Oni djeluju u međusobno povezanim prostorijama Filozofskoga fakulteta, a njihovi su istraživači ujedinjeni na zajedničkim istraživačkim projektima i zadacima. Institut je, naime, kao znanstvenoistraživačka ustanova Sveučilišta prijavljivao znanstvene projekte za istraživače na Odsjeku, za vlastite znanstvenike i za vanjske suradnike. Uloga Instituta u tome je bila središnja za čitavu Hrvatsku: znanstvenoistraživački programi ostvarivani putem Instituta okupljali su već formirane i ugledne stručnjake, jednako kao i mlade znanstvenike s područja čitave zemlje, koji su u okvirima institutskih programa radili magisterije i doktorate.

Nakon osamostaljenja u okrilju Sveučilišta u Zagrebu slijedile su godine ubrzanoga rasta Instituta. Do 1975. na njemu je već zaposleno 15 djelatnika, od kojih deset povjesničara umjetnosti. Njihova su istraživanja u znatnoj mjeri odražavala metodološku i tematsku orijentaciju dvojice utemeljitelja, Gamulina i Preloga. Grgo Gamulin, koji je nakon Hrvatskog proljeća 1971. godine prisilno umirovljen, zagovarao je i poticao istraživanja likovnih umjetnosti, osobito izradu kritičkih monografija umjetnika 19. i prve polovice 20. stoljeća. Milan Prelog vodio je i poticao opsežnija istraživanja urbanih cjelina i naselja, od Dubrovnika do Istre i sjeverne Hrvatske. Tijekom rada na istraživačkim projektima nastajala je arhitektonska i fotografska dokumentacija koja postaje temeljem institutske planoteke i fototeke kao specifičnih dokumentacijskih resursa za hrvatsku povijest umjetnosti.

Političkoekonomskim reformama socijalističkog samoupravljanja moralo se 1975. godine provesti novo ustrojbeno prekrajanje znanstvenih instituta. Da bi se zadovoljili administrativni zahtjevi i omogućio opstanak malih humanističkih instituta, formiran je "samoupravnim sporazumom" pri Sveučilištu u Zagrebu Centar za povijesne znanosti kao zbir "osnovnih organizacija udruženoga rada". Te su organizacije bili Institut za povijest umjetnosti, Institut za

socialist so-called self-management system necessitated a structural remake of the research institutes. To this end, and in order to comply both with the administrative requirements and enable the survival of small humanities research institutes, the Centre for Historical studies was set up at the University of Zagreb. It was established under a "self-management agreement" and was formally defined as a collective "of basic organisations of associated labour" comprising of the Institute of Art History, Institute of Archaeology, Institute for Croatian History and later (in 1977) also the Institute for Philosophy. The Centre, a child of the political administration of self-managing socialism, had survived until the dissolution of both the socialist system and the former Yugoslavia, as an artificial organism, largely made up of independent, unwillingly paired limbs. The Centre was a model example of an inefficient "integration" of scholarly institutions, imposed by the will of political nomenclatures rather than the needs of researchers working in the field of humanities. This case should serve to discourage similar attempts in the future.

Despite the imposed integration, the Institute grew in number of scientists and expert associates. At the same time, the scholarly publishing in art history became one of the important levers of its activity. A crucial step in this direction was the launch of the scientific journal *Radovi Instituta za povijest umjetnosti* (in 1972) and taking

over the publishing of the journal *Život umjetnosti* (in 1973), devoted to the developments in contemporary art and previously issued by Matica Hrvatska in Zagreb. Finally, since 2004, the Institute has published the journal *Kvartal*, as the voice of the profession in Croatia. Since 1980, it has also published an important number of scholarly monographs which have helped in the presentation of the results of the Institute's research to the professional public.

During the eighties, the Institute initiated permanent research projects in art topography and the synthetic review of the history of art in Croatia, which still serve as a general basis for scholarly research activities of a large number of its researchers. Urban and architectural studies, preparation of scholarly studies and monographs, gradual creation of an art-topographical map of Croatia, publishing and documentation - these were the key components of the Institute's activities aimed at the analysis and representation of the Croatian art heritage in its historic scope and in the modern environment. In addition to these activities, the Institute has greatly contributed to the presentation of art heritage through exhibitions, cultural events, media appearances of its scholars and other forms of their public engagement. One of the foci of the Institute's work has been to nurture and strengthen scholarly communication within the discipline and the scholarly community in general, notably by organising national

arheologiju, Institut za hrvatsku povijest i potom Institut za filozofiju (od 1977.). Taj Centar, čedo političke administracije samoupravnog socijalizma, preživio je sve do raspada socijalističkog sustava i bivše Jugoslavije kao tipičan umjetni organizam uglavnom samostalnih udova nevoljke združenosti. Centar je ogledni primjer neuspjele “integracije” znanstvenih ustanova, nametnute voljom političkih struktura a ne potrebama znanstvenoga rada u humanističkim disciplinama. Njegov slučaj trebao bi služiti kao opomena za izbjegavanje sličnih pokušaja u budućnosti.

Unatoč nametnutoj integraciji, Institut je rastao brojem znanstvenika i stručnih suradnika. Istodobno, jedna od važnih poluga njegova djelovanja postaje znanstveno izdavaštvo za povijest umjetnosti. Presudan korak u tom sklopu bilo je pokretanje znanstvenoga godišnjaka *Radovi Instituta za povijest umjetnosti* (od 1972.) i preuzimanje izdavanja časopisa *Život umjetnosti* (od 1974.), posvećenog zbivanjima u suvremenom umjetničkom stvaralaštvu, koji je prije toga izdavala Matica hrvatska u Zagrebu. Naposljetku, od 2004. Institut izdaje i časopis *Kvartal* kao glasilo povijesnoumjetničke struke u Hrvatskoj. Od 1980. izdaju se na Institutu znanstvene monografije, kojima se stručnoj javnosti prezentiraju rezultati institutskih istraživanja.

Osamdesetih godina na Institutu se utemeljuju trajni istraživački programi umjetničke topografije Hrvatske i sinteznog pregleda povijesti umjetnosti u Hrvatskoj, koji su i danas okvirne podloge znanstvenoistraživačke djelatnosti većeg broja njegovih istraživača. Urbanističko-arhitektonska istraživanja, priprema znanstvenih studija i monografija, postupna izrada umjetničke topografije Hrvatske, izdavaštvo i dokumentacija uspostavljaju se kao temeljne sastavnice djelatnosti Instituta u obradi i prezentaciji hrvatske umjetničke baštine u njezinu povijesnom rasponu i suvremenom okruženju. Osim tih djelatnosti Institut u velikoj mjeri pridonosi prezentaciji umjetničke baštine putem izložbi, kulturnih manifestacija, medija i drugih oblika javnog djelovanja svojih znanstvenika. Jedno je od radnih težišta Instituta njegovanje i jačanje znanstvene komunikacije unutar discipline i znanstvene zajednice općenito, ponajprije organiziranjem domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova, konferencija, predavanja i

and international conventions, conferences, lectures and similar events. In the last decade, for instance, the Institute has organised three national congresses for art historians. At the same time, the participation of the Institute's researchers in higher-education teaching and in the implementation of doctoral studies at all Croatian universities which offer programs in art history have been continually increasing.

The complete structural independence of the Institute followed in the fall of 1990, simultaneously with the collapse of socialist system in the former Yugoslavia. The Institute separated from the Centre for

Historical Sciences and became an independent scholarly institution within the University of Zagreb. Afterwards, in 1993, in compliance with the new provisions of the Act on Scientific Research Work, the Institute left the University to become one of the independent public research institutes over which the Republic of Croatia gained founder's rights. At the state level, the Ministry of Science assumed supervisory and management authority over the Institute and took over financial responsibility towards it. This has remained unchanged until today.

Simultaneously with the acquisition of organisational independence, the Institute has also

◀/▲
**Pučko otvoreno
učilište u Zagrebu**
Building of the Public
Open University in
Zagreb

sličnih aktivnosti. Primjerice, u posljednjem desetljeću Institut je organizirao tri nacionalna kongresa povjesničara umjetnosti. Istodobno, neprestano se povećava i sudjelovanje znanstvenika Instituta u visokoškolskoj nastavi odnosno u doktorskim studijima na svim hrvatskim sveučilištima na kojima se predaje povijest umjetnosti.

Konačno ustrojbeno osamostaljenje Instituta uslijedilo je u jesen 1990., istodobno sa slomom socijalističkoga državnog sustava bivše Jugoslavije. Institut se izdvaja iz Centra za povijesne znanosti i postaje samostalnom znanstvenom ustanovom u sklopu Sveučilišta u Zagrebu. Poslije toga, 1993., u skladu s novim odredbama Zakona o znanstvenoistraživačkoj djelatnosti, Institut izlazi iz Sveučilišta i postaje jednim od samostalnih javnih znanstvenih instituta nad kojima je Republika Hrvatska stekla osnivačka prava. Ministarstvo znanosti preuzima na državnoj razini nadzorne i upravljačke ovlasti i financijske obveze prema Institutu. Tako je ostalo sve do danas.

Istodobno s organizacijskim osamostaljenjem dogodilo se i fizičko odvajanje Instituta od Filozofskoga fakulte-

physically separated from the Faculty of Humanities and Social Sciences and its Department of Art History. In the spring of 1992, the Institute moved into the premises of the Public Open University, assigned to it for permanent use by a contract from 1991. The Public Open University is based in a 1961 building that represents a classic example of the Post-War International Style in Croatian architecture. It was designed by Radovan Nikšić and Ninoslav Kučan, with the interior designed by Bernardo Bernardi. Incidentally, in 2011, the year of its fiftieth anniversary, the Institute expanded to the sections in the building that were initially allocated to the Institute of Archaeology, which moved to another location. Due to this, the Institute entered the second half-century of its existence with a relatively satisfactory accommodation in a building which was registered as a protected monument of the Croatian post-war architecture and in a space that is suitable for all activities of its scholars and the expert services.

An important organisational and spatial expansion of the Institute took place in 2010. During this year, the Institute signed a contract with the City of Split, acquiring the right to a fifty-year free lease of a building in Kružićeva Street which had previously been used by the Ministry of Culture. In the building, the Institute opened its branch named *Cvito Fisković Centre*, where the development and the coordination of research on the art monuments of Dalmatia is

planned to take place. At the same time, Cvito Fisković Centre will evolve into one of the focal points for the Mediterranean history of art and will serve as an exchange centre for the research experiences gained by the study of the region's densely interwoven threads of the artistic and cultural past. The Centre will contribute to a greater international cooperation, which is a goal that, in the new integration-oriented circumstances, the Institute is expected to support and toward

**Split, zgrada Instituta
za povijest umjetnosti
u Kružićevoj ulici –
Centar Cvito Fisković**
Split, Institute of Art
History building in
Kružićeva Street –
Cvito Fisković Center

ta u Zagrebu, tj. Odsjeka za povijest umjetnosti. U proljeće 1992. godine Institut useljava u prostorije Pučkog otvorenog učilišta u Zagrebu, koje su mu ugovorom iz 1991. godine dodijeljene na trajno korištenje. Prostorije se nalaze u antologijskoj građevini poslijeratnog internacionalnog stila u hrvatskoj arhitekturi iz 1961. godine, koju su projektirali Radovan Nikšić i Ninoslav Kučan, a unutrašnju je opremu dizajnirao Bernardo Bernardi. Upravo 2011., u godini pedesete obljetnice, Institut se proširio i na prostorije zgrade Pučkog otvorenog učilišta koje su isprva bile dodijeljene Institutu za arheologiju, a koji je preselio na novu lokaciju. Tako Institut u drugu polovicu stoljeća svoga postojanja ulazi s razmjerno zadovoljavajućim smještajem u zgradi koja je registrirana kao zaštićeni spomenik poslijeratne hrvatske arhitekture i u prostoru koji može služiti svim aktivnostima znanstvenika i stručnih službi.

I u 2010. godini dogodilo se važno organizacijsko i prostorno proširenje Instituta. Tada je potpisan ugovor s gradom Splitom kojim je zgrada u Kružičevoj ulici, nekoć u uporabi Ministarstva kulture, povjerena Institutu na pedesetogodišnje korištenje. U toj zgradi Institut je otvorio svoju podružnicu koja je dobila ime *Centar Cvito Fisković*, a predviđeno je da se u njoj razvijaju i koordiniraju znanstvenoistraživačke djelatnosti na spomeničkoj građi Dalmacije. Istodobno *Centar Cvito Fisković* razvijat će se u jedno od središta mediteranske povijesti umjetnosti, u kojem će se razmjenjivati istraživačka iskustva stečena proučavanjem gusto isprepletenih niti umjetničke i kulturne prošlosti Sredozemlja. Taj Centar pridonijet će većoj međunarodnoj suradnji koja se očekuje od Instituta u novim integracijskim okolnostima i prema kojoj Institut stremi svojim istraživačkim potencijalima.

U istom duhu, sa sličnim namjerama, pri Institutu je koncem 2010. godine osnovan Referalni centar za modernu i suvremenu umjetnost jugoistočne Europe. On će služiti kao žarišna točka istraživanja i dokumentiranja umjetnosti 20. stoljeća u dijelovima Europe koji su na međunarodnom zemljovidu povijesti umjetnosti i kulture još uvijek siva zona. Na taj način Institut želi ojačati svoju ulogu u razvijanju europske suradnje na području humanističkih znanosti s nastojanjem oko postizanja novih spoznajnih i

which it strives with its research potentials.

Toward the end of 2010, in a similar spirit and with similar intentions, the Referral Centre for Modern and Contemporary Art in South-East Europe was established at the Institute. The Centre will serve as the focal place for researching and documenting the 20th century art in the parts of Europe which are still a grey area on the international map of art history. In this way, the Institute seeks to strengthen its role in developing European cooperation in the field of humanities, while also striving to achieve new theoretical and methodological breakthroughs within and beyond the framework of contemporary art-historical research, in the entire region.

In terms of its international recognisability, a significant event in the past decade for the Institute was its admission to the membership of RIHA (*International Association of Research Institutes in the History of Art*) in 2006. Since then, the Institute regularly attends RIHA's annual conferences, has its own representative in the organization

in the form of the editor of an online journal founded by RIHA (*RIHA Journal*), and will host the RIHA's 14th General Assembly meeting next year, which will take place in Split.

During its half-century history, the Institute has undergone various challenges, organisational changes, integrations and disintegrations, some of which were positive, while the others were negative. Yet, its work on the study of Croatian art heritage in its international context and its efforts to present this heritage to the scholarly and professional community has constantly widened and grown in complexity. In the course of its half-century long history, the Institute has been expanding the boundaries of the discipline itself, opening new areas of research, establishing new communication channels and substantially contributing to the creation of scientific and operational basis for the preservation of the art heritage in Croatia. Based on these foundations and with an even greater openness toward the international environment, the Institute will build its future work.

metodoloških proboja u okvirima i onkraj okvira suvremene povijesnoumjetničke znanosti u čitavoj regiji.

U sklopu međunarodne prepoznatljivosti značajan događaj za Institut u proteklom desetljeću bilo je primanje u članstvo Međunarodnog udruženja instituta za povijest umjetnosti RIHA (*International Association of Research Institutes in the History of Art*) na zasjedanju te međunarodne organizacije u Firenci u listopadu 2006. godine. Od tada Institut redovito sudjeluje na godišnjim konferencijama RIHA, ima svog predstavnika-urednika u *on-line* časopisu koji je RIHA utemeljila (*RIHA Journal*), a sljedeće, 2012. godine, Institut će biti domaćin 14. općoj skupštini RIHA, koja će se održati u Splitu.

Tijekom pola stoljeća svoje povijesti Institut je prolazio kroz različita iskušenja, organizacijske promjene, integracije i reintegracije, od kojih su neke imale pozitivan a druge negativan karakter. Unatoč tome, djelatnost Instituta na proučavanju umjetničke baštine Hrvatske, kao i nastojanja oko njezine prezentacije u znanstvenoj i stručnoj javnosti, neprestano se intenzivirala. Institut je tijekom svoje polustoljetne povijesti širio granice discipline, otvarao nova područja istraživanja, uspostavljao nove komunikacijske kanale i s velikim ulogom sudjelovao u stvaranju podloge za očuvanje umjetničke baštine Hrvatske. Na tim zasadama, s još većom otvorenošću prema međunarodnom okruženju, Institut će graditi svoje buduće djelovanje.